

For kort til indenlandsk 1. klasse må højst opkræves 50 pct. mere end for kort til fællesklassen.“

6. I § 54 ændres stk. 2 og stk. 7 således:

„Stk. 2. Taksterne pr. 100 kg beregnet vægt må inden afrunding opad til mængdefold af hel øre ikke overstige:

For ilstykgoods	160 øre med tillæg af 5 øre pr. km
- fragtstykgoods	80 - - - - 2,6 - - -
- alm. vognladningsgoods	40 - - - - 1,8 - - -“

„Stk. 7. Mindstebetalingen for en sending må ikke sættes højere end til:

For ekspresstykgoods	4 kr. 00 øre
- ilstykgoods	2 - 00 -
- fragtstykgoods	1 - 00 -
- ilgoods i vognladninger	32 kr. pr. vogn.
- andet vognladningsgoods	16 - - - -“

7. I § 55 ændres stk. 1 således:

„Stk. 1. Banepakker skal befordres mellem alle hertil indrettede ekspeditionssteder, når de er påklæbet statsbanefrimærker til højst følgende værdi:

En pakke af vægt indtil 5 kg	1 kr. 00 øre
over 5 kg indtil 10 kg	1 - 50 -
- 10 - - 15 -	2 - 25 -
- 15 - - 20 -	3 - 00 -
- 20 - - 25 -	3 - 75 -“

8. I § 56, stk. 1, ændres „165 Øre med Tillæg af 5,3 Øre pr. km“ til: „180 øre med tillæg af 6 øre pr. km“.

9. I § 57, stk. 1, ændres i sidste punktum „4 kr. 00 øre“ til: „5 kr.“.

§ 2.

Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at lade lov nr. 336 af 27. juni 1946 med de ved denne lov foretagne ændringer optrykke og bekendtgøre som statsbanelov.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved det politiske forlig, som blev indgået i forbindelse med behandlingen af skatte-lovsforslagene, blev det bestemt, at der gennem takstforhøjelser på Statsbanerne skulle tilvejebringes en merindtægt på ca. 30 mill. kr. årlig. Allerede på grund af den alvorlige konkurrence fra andre befordringsmidlers side må det forudses, at takstforhøjelser på banerne vil resultere i nogen overgang til disse andre befordringsmidler og for personbefordringens vedkommende delvis i bortfald af rejser, som opgives, når prisen

skønnes for høj. Ved overvejelserne af, hvorledes man bedst kunne tænke sig det ønskede beløb på 30 mill. kr. fordelt på de forskellige befordringsgrupper, har man taget den heromtalte ventelige nedgang i befordringen med i de skønsmæssige beregninger. De nævnte 30 mill. kr. er tænkt fordelt med godt og vel $\frac{2}{3}$ på person- og rejse-godsbefordringen (indtægt i 1949—50 antagelig ca. 198 mill. kr.) og med noget under $\frac{1}{3}$ på post- og godsbefordringen (indtægt i 1949—50 antagelig ca. 122 mill. kr.).